

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	[...] over
AFGØRELSE FRA	Københavns Kommune af 22. februar 2002
OM	dispensation til anvendelse af varmegenindvinding

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

NÆVNETS	Nævnnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
SAMMEN-	sen
SÆTNING	Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN	Fhv. overing., cand.polyt. Jørgen Klitgaard

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 22. april 2002 fra Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen, der fremsendte klage af 18. marts 2002 fra Rådgivende Ingeniører Birch & Krogboe A/S, Virum, på vegne af [...]. Der klages over en afgørelse fra Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen af 22. februar 2002, hvorved kommunen meddelte, at den ikke havde hjemmel til at behandle dispensationsansøgningen, som fandtes at vedrøre en blokvarmecentral større end 0,25 MW. Kommunen henviste i afgørelsen til Birch & Krogboes ansøgning af 26. november 2001 til Københavns Energi om tilladelse til at anvende den indbyggede kølemaskine i ventilationsanlægget til varmegenvinding. Kommunen fandt, at dispensation skulle søges hos Energistyrelsen.

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen har fremsendt oplysninger og bemærkninger til Energiklagenævnet ved breve af 22. april 2002, 1. juli 2002, 19. december 2003 og 25. marts 2004.

Birch & Krogboe har fremsendt oplysninger og bemærkninger til Energiklagenævnet ved breve af 28. juni 2002, 29. juli 2002 og 5. maj 2004.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 24. juni 2004

Den påklagede afgørelse

Fra Københavns Kommunes afgørelse af 22. februar 2002 citeres:

**"Ansøgning om dispensation til anvendelse af varmegen-
vinding fra køling til opvarmning – [...]"**

De har med brev af 26.11.2001 til Københavns Energi søgt om til-
ladelse til at anvende den indbyggede kølemaskine i ventilations-
anlægget til varmegenvinding i byggeri på [...]. De ansøger om di-
spensation på vegne af [...]. Miljø- og Forsyningsforvaltningen har
behandlet sagen.

De begrundet Deres ansøgning med, at det vil være teknisk og
økonomisk hensigtsmæssigt, at benytte den indbyggede kølema-
skine til varmegenvinding.

Miljø- og Forsyningsforvaltningen har ikke hjemmel til at behand-
le Deres dispensationsansøgning, som vedrører nybyggeri, og som
vedrører en blokvarmecentral større end 0.25 MW.

I henhold Varmeforsyningslovens § 3 og forudsætningsskrivelsen
om "Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarme-
centraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW"
af 13. september 1990 fra Energiministeriet og tilhørende vej led-
ningsnotat, må der ikke etableres supplerende varmekilder i
ejendomme med en blokvarmecentral over 0,25 MW. Derfor må
disse ejendomme udelukkende opvarmes med fjernvarme i Kø-
benhavn.

Deres ejendom er tilsluttet med 473 kW (0,473 MW) og er derfor
omfattet af ovenstående skrivelse.

Vi kan oplyse, at Energistyrelsen i henhold til ovennævnte forud-
sætningsskrivelse pkt. 5 i særlige tilfælde kan dispensere fra for-
udsætningerne om blokvarmecentraler eksempelvis, hvis der er
tale om udviklings- og demonstrationsprojekter.

Endvidere kan Københavns Energi til Deres orientering oplyse, at
miljødeklarationen for år 2000 for København viser, at CO₂ ud-
slippet ved at producere en energienhed el er ca. 5 gange større
end ved produktion af den tilsvarende mængde fjernvarme. Det er
derfor vigtigt med elbesparelser, og tilslutning til fjernvarme skal
ses som en af mulighederne på linie med forsyningsselskabernes
elsparerådgivning og det forbud mod etablering af nye elvarmean-
læg, der blev indført i København i 1994.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 2 af 12

Da det omtalte anlæg i el-energi forbruger en femtedel af, hvad en fjernvarmeløsning forbruger, vil Deres løsning således ikke medføre en miljøgevinst.

Miljø- og Forsyningsforvaltningen kan endelig informere Dem om, at denne afgørelse inden 4 uger kan ankes til Energiklagenævnet. En eventuel klageskrivelse skal sendes til Miljø- og Forsyningsforvaltningen. Det skal bemærkes, at en eventuel klage ikke har opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer dette.”

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Klagen

Fra klagen af 18. marts 2002 fra Rådgivende Ingeniører Birch & Kroghoe A/S, Virum på vegne af [...] citeres:

Side 3 af 12

”[...], **VVS anlæg til Kontorbyggeri**

Anke vedrørende varmegenvinding i ventilationsanlæg

Med reference til vedlagte brev fra Københavns Kommune Miljø- og Forsyningsforvaltning af 22. 02. 02 vil vi anke det meddelte afslag, idet vi har forstået, *at Miljø- og Forsyningsforvaltningen ikke har hjemmel til at behandle sagen.*

I henhold til Varmeforsyningsloven § 3 og forudsætningskrivelsen vedrørende etablering af nye blokvarmecentraler større end 0,25 MW må der ikke etableres supplerende varmekilder.

Efter vor mening er dette heller ikke tilfældet i ovennævnte byggeri, men som det fremgår af vedlagte beskrivelse, er kontorbygningen projekteret med et kompakt ventilationsanlæg, der har indbygget køleanlæg og varmegenvindingsanlæg.

Som angivet i vor anmodning af 26.11. 2001 (vedlagt) har vi vurderet, at:

Udgifterne til varmegenvinding vil være ca. kr. 17.000,- kr./år
Udgifterne til fjernvarme uden genvinding ca. kr. 43.000,- kr./år
plus kapitaliseringsudgifter af en ekstra investering på kr. 70.000.

Klimaanlægget fungerer på den måde, at den indblæste luftmængde og temperatur styres efter behov (behovsstyring). Ventilationsenergien til såvel køling som varme genvindes fra afkastluften.

Leverandøren har dokumenteret, at der ikke er behov for supplerende eftervarme. Det er derfor ikke umiddelbart nødvendigt at tilslutte fjernvarme til ventilationsanlægget, men husets radiatoranlæg og varmtvandsbeholder er naturligvis fjernvarmeforsynet.

Idet samme type ventilationsanlæg er placeret i andre kontorbygninger i København Energis forsyningsområde (*Vesterbrogade, Islands Brygge og Østerbrogade*), har vi en dokumenteret tro på modellen.

Med reference til brev af 22.2.02 fra Københavns Kommune Miljø og forsyningsforvaltningen oplyses det, at der ikke er en miljøgevinst ved ovennævnte løsning.

Det er der ifølge vores mening, idet forvaltningen ikke har medregnet el til pumpeudgift til et eventuelt varmeanlæg til ventilationsanlægget, altså vil der blive et større CO2 udslip ved en eventuel varmefflade end ved anvendelse af varmegenvindingsanlægget.

Men som nævnt i vort andragende af 26. november vil der naturligvis blive installeret en varmefflade der forsynes med fjernvarme i ventilationsanlægget, hvis varmegenvindingssystemet ikke er tilstrækkeligt.

Der er derfor disponeret plads i bygningen og i anlægget, men bygherren ønsker at undlade denne merinvestering, som umiddelbart er unødvendig med de aktuelle driftsforhold. Hvis denne merinvestering heller ikke giver nogen miljøgevinst, mener vi, at Varmeforsyningsloven hermed kan respekteres.”

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100
SPR

Side 4 af 12

Supplerende sagsfremstilling

Birch & Krogboe har til Energiklagenævnet oplyst, at det ikke anser ventilationsanlægget som en supplerende varmekilde til opvarmning af bygningen

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen har i brev af 19. december 2003 supplerende oplyst, at baggrunden for vurderingen af, at der er tale om en blokvarmecentral, er, at Birch & Krogboe i brev af 20. september 2001 har angivet et varmebehov, som dækker bygningens varmetab på 219 kW og en varmtvandsbeholder på 32 kW, hvilket samlet giver 251 kW.

Fra Energiklagenævnets brev af 9. februar 2004 til Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen citeres:

”[.....]

I den påklagede afgørelse af 22. februar 2002 henviser kommunen til, at den ikke har hjemmel til at behandle en dispensationsansøgning, som vedrører nybyggeri, og som vedrører en blokvarmecentral større end 0,25 MW. Kommunen henviser til, at Sluseholmen 2 er omfattet af ”Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW”, ligesom kommunen henviser til, at Energistyrelsen efter dennes punkt 5 i særlige tilfælde kan give dispensation.

[.....]

Det skal bemærkes, at Energiklagenævnet ved afgørelse af to sager af 29. jan. 2003 (j.nr. 21-9 og 21-15) har taget stilling til retsvirkningen af nævnte forudsætningsskrivelse.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 5 af 12

Nævnet bemærkede, at forudsætningsskrivelsen rettede sig til samtlige kommunalbestyrelser, og at forudsætningsskrivelsen ikke var offentliggjort i Lovtidende. Nævnet fandt allerede af disse grunde, at forudsætningsskrivelsen ikke var umiddelbart forpligtende for de i sagerne omhandlede virksomheder.

Endvidere bemærkede nævnet, at det i forudsætningsskrivelsen angives, at det påhviler kommunalbestyrelsen at udmønte det generelle påbud i varmemforsyningslovens § 9 gennem anvendelse af de almindelige beføjelser i varmemforsyningslovens kapitel 2.

Energiklagenævnet fandt herefter i begge sager, at de pågældende virksomheder ikke var bundet af forudsætningsskrivelsens bestemmelser, eftersom de pågældende kommuner ikke havde meddelt påbud til ejerne af virksomhederne. I den ene af sagerne havde Energistyrelsen givet afslag på dispensation efter forudsætningsskrivelsens § 5, som også Københavns Kommune henviser til i nærværende sag. Nævnet ophævede styrelsens afgørelse med henvisning til, at styrelsen ikke kunne dispensere fra et påbud som ikke var meddelt.

[.....]

Anmodning til kommunen

På baggrund af ovenstående skal nævnet anmode Københavns Kommune om, at fremsende kopi af alle påbud som er meddelt til ejendommens ejer/ejere vedrørende nævnte spørgsmål, samt at oplyse hvornår den nuværende ejer erhvervede ejendommen. Såfremt et eller flere påbud alene er meddelt til en tidligere ejer be-

des endvidere fremsendt dokumentation for hvilke tinglysninger af relevans for sagen der er på ejendommen.”

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen har ved brev af 25. marts 2004 svaret,

at der ikke er pålagt ejendommen påbud i henhold til energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990,

at ejer erhvervede ejendommen den 1. oktober 1986,

at ejer i forbindelse med nybyggeri på grunden indgik en aftale om fjernvarmelevering den 5. december 2001, med en tilslutningseffekt på 473 kW, og

at Københavns Borgerrepræsentation den 17. juni 1993 indførte tilslutnings- og forblivelsespligt til fjernvarme, som blev meddelt ejeren ved brev af 19. juli 1993

at tilslutnings- og forblivelsespligten blev tinglyst på ejendommen.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 6 af 12

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen har ved brev af 19. december 2003 fremsendt Lokalplan nr. 310, som er gældende for det område hvor klagerens ejendom er beliggende. Fra dennes § 9 citeres:

”§ 9. Kollektiv varmforsyning

Bebyggelsen må ikke tages i brug, før den efter Bygge- og Teknikforvaltningens nærmere anvisning er tilsluttet Københavns Belysningsvæsens fjernvarmesystem.

Alternativ energiforsyning forudsætter dispensation i henhold til varmforsyningslovgivningen.”

Kommunen anførte endvidere, at ejendomme, som opfører en blokvarmecentral med en varmekapacitet på over 0,25 MW, i henhold til varmforsyningslovens kapitel 2 skal udarbejde et projekt efter projektbekendtgørelsen (bek. 582 af 22. juni 2000). Kommunen oplyste, at et sådant projekt ikke er udarbejdet for ejendommen.

Af en vedlagt orientering, som synes udarbejdet til høringsfasen forud for tilslutningspligtens meddelelse, fremgår bl.a.

”[.....]

[.....] Forblivelsespligten betyder, at der skal betales en årlig afgift til forsyningsselskabet, men der er ikke et krav om et fjernvarme-forbrug. Der må således anvendes anden form for opvarmning som supplement til fjernvarme.

[.....]”

Energiklagenævnets praksis

Nævnet har i en række sager taget stilling til retsvirkningen af nævnte forudsætningsskrivelse. Senest er dette bl.a. sket i afgørelse af 19. april 2004 i sagen ASA-Lift Lift A/S ctr. Sorø Kommune, j.nr. 21-88. Virksomheden havde

klaget over Sorø Kommunes påbud af 1. juli 2002 om at udarbejde et projekt for tilslutning af virksomhedens blokvarmecentral til naturgas. Kommunen havde henvist til Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW af 13. september 1990.

Fra afgørelsen citeres:

”Sammenfattende finder nævnet,
at § 9, stk. 1 i varmemforsyningsloven ikke giver ejere af blokvarmecentraler en umiddelbar handlepligt, idet pligtsubjekt og pligtens indhold ikke er tilstrækkelig klar,
at forudsætningsskrivelsen ikke giver ejere af blokvarmecentraler en umiddelbar handlepligt, idet denne angiver at være rettet til ”samtlige kommunalbestyrelser” og tillige ikke er offentliggjort i Lovtidende,
at ASA-Lift derfor ikke forud for den påklage afgørelse var forpligtet til at omlægge sit anlæg,
at Sorø Kommunes påbud om udarbejdelse af projekt for tilslutning til naturgas af 1. juli 2002 ikke er gyldigt, med henvisning til, at forudsætningsskrivelsen ikke kan anvendes som hjemmel for påbud udstedt efter fristen i § 9, stk. 2 i varmemforsyningsloven.”

29. juni 2004
J.nr.: 21-28
Eksp.nr.: 15100
SPR
Side 7 af 12

Nævnet ophævede kommunens påbud.

Der henvises til beskrivelsen af nævnets praksis i det ovenfor citerede fra nævnets brev af 9. februar 2004 til Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen.

Forholdet til lokalplan

Ifølge varmemforsyningslovgivningen, jf. § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmemforsyningsanlæg, indebærer tilslutningspligt, 1) at forsyningsselskabet kan pålægge ejendommens ejer, at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget, og 2) at forsyningsselskabet kan etablere de i bekendtgørelsens § 6, stk. 2, nævnte anlæg og stikledninger. Pålæg af tilslutningspligt efter varmemforsyningsloven indebærer således ikke pligt til at aftage varme og indebærer heller ikke forbud mod bestemte opvarmningsformer.

Efter forespørgsel fra nævnet har Naturklagenævnet ved behandlingen af en tidligere sag (j.nr. 97-2311-0126) telefonisk oplyst, at kravet om tilslutning til et kollektivt varmemforsyningsanlæg i en lokalplan indebar, at ejendommens

ejer havde pligt til at tåle den tekniske installation på ejendommen, betale tilslutningsbidraget og andelen af faste årlige udgifter, men at bestemmelsen ikke gav ejendommens ejer pligt til at aftage naturgas, ligesom det blev oplyst, at en lokalplanbestemmelse ikke indebar et forbud mod anvendelse af anden opvarmning end naturgas.

Det antages i "Vejledning om planloven", november 1996, at tilslutningspligt efter såvel planlovens § 15, stk. 2, nr. 11, som efter § 43 er af samme indhold som tilslutningspligt pålagt efter varmemforsyningsloven. Derimod er der en betydelig forskel i hvad de to love foreskriver om den kommunale beslutningsprocedure, samt om hvorledes beslutningen skal kommunikeres til de berørte grundejere.

Kommunale afgørelser efter planloven kan påklages til Naturklagenævnet efter planlovens bestemmelser, og kommunale afgørelser efter varmemforsyningsloven kan påklages til Energiklagenævnet efter denne lovs bestemmelser.

En eventuel klage over vilkår med hjemmel i planloven, eller håndhævelse heraf, må derfor stiles til Naturklagenævnet.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 8 af 12

Lovgivning m.m.

Fra varmemforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 citeres:

"Kapitel 1

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsynings afhængighed af olie.

Stk. 2. [.....]

[.....]

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmemforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmemforsyningsplanlægning, herunder for afgørelser efter dette kapitel.

Stk. 3. [.....]

[.....]

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

[.....]

§ 7. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt efter § 4, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg

- 1) at indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen, og
- 2) at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af bestemmelsen efter stk. 1.

[.....]

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 9 af 12

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af miljø- og energiministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal overgå til kraftvarmeforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af økonomi- og erhvervsministeren efter § 3, stk. 2.

Stk. 2. Projekter til gennemførelse af bestemmelsen i stk. 1 skal være godkendt senest den 1. januar 1996.

Stk. 3 Økonomi- og erhvervsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i stk. 2 nævnte frist.

[.....]"

Der foreligger ikke oplysninger om, at Miljø- og energiministeren eller Økonomi- og erhvervsministeren har dispenseret fra fristen efter § 9, stk. 3.

Fra forudsætningsskrivelsen af 13. september 1990 citeres:

"Til samtlige kommunalbestyrelser

Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW.

1. Indledning

I medfør af varmforsyningslovens § 3 og § 9 fastsættes hermed generelle forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler med henblik på øget anvendelse af miljøvenlige energikilder, herunder naturgas, halm, træflis eller andre biobrændsler og kraftvarme.

[.....]

Efter den nye varmemforsyningslovs ikrafttræden omfatter lovens bestemmelser om kollektive varmemforsyningsanlæg, herunder lovens § 9, blokvarmecentraler med en varmekapacitet på mere end 0,25 MW.

Loven indebærer således en direkte handlepligt for indehavere af blokvarmecentraler over 0,25 MW til at gennemføre omlægningen. Bestemmelsen forudsætter samtidig, at energiministeren i forudsætninger efter lovens § 3 konkretiserer lovforpligtelsen dels med hensyn til tidsfrister og dels med hensyn til de nærmere betingelser for anlæggenes indretning og drift.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Efter loven vil det endvidere påhvile kommunalbestyrelsen i forhold til den enkelte blokvarmecentral at udmønte det generelle påbud i lovbestemmelsen inden for de rammer, der er fastlagt i de udstedte forudsætninger.

Side 10 af 12

Kommunerne skal derfor gennem anvendelse af de almindelige beføjelser efter varmemforsyningslovens kapitel 2 sørge for, at projekter for omlægning af eksisterende produktionsanlæg forelægges kommunalbestyrelsen, at godkende projekterne, såfremt de opfylder de gældende betingelser, og at pålæg om gennemførelse indgår i godkendelsen i overensstemmelse med de givne frister.
[.....]

5. Dispensationsbestemmelse

[.....]

Energistyrelsen kan endvidere i særlige tilfælde dispensere fra forudsætningerne, eksempelvis ved udviklings- og forskningsprojekter.”

Forudsætningsskrivelsen af 13. september 1990 er ikke offentliggjort i Ministerialtidende

Energiklagenævnets bemærkninger

Kommunen har anført, at det følger forudsætningsvist af forudsætningsskrivelsen, at en bygning beliggende i et forsyningsområde for kollektiv forsyning med fjernvarme ikke må anvende supplerende varmekilder.

Hertil bemærkes, at § 7, stk. 1, nr. 2, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at pålægge et kollektivt forsyningsanlæg at anvende bestemte former for

energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang, når dette forudsættes i et godkendt projekt efter § 4.

Som sagen er oplyst for nævnet, er det ikke forudsat i et godkendt projekt efter § 4, at ejendommen skal anvende bestemte energiformer.

Nævnet finder, at forudsætningsskrivelsens bestemmelser ikke giver kommunen hjemmel til at administrere sine beføjelser efter loven på en måde, der reelt indebærer, at påbud om anvendelse af bestemte energiformer kan gives i videre omfang end forudsat i § 7, stk. 1, nr. 2.

Dersom Københavns Kommune ønsker at afskære klageren muligheden for anvendelse af varmegenvinding, må dette ske ved anvendelse af § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 4, samt ved iagttagelse af § 1, stk. 1, hvorefter det bl.a. er varmeforsyningslovens formål at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning.

Det følger af nævnets tidligere afgørelser vedrørende forudsætningsskrivelserne, at disse ikke kan anvendes som hjemmel for afgørelser om omstilling af eksisterende anlæg truffet efter 1. januar 1996.

Den af Københavns Kommune meddelte tilslutningspligt efter varmeforsyningsloven er ikke til hinder for etablering af et anlæg til varmegenvinding som det ansøgte. Tilslutningspligten forudsætter således ikke, at klageren søger dispensation forud for etableringen.

Det er oplyst, at effekten på det omhandlede anlæg er 473 kW. Klagerens anlæg er derfor omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4 i varmeforsyningsloven, hvorfor det påhviler kommunalbestyrelsen at godkende projekter for etablering og udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg, jf. § 4, stk. 1.

Det fremgår af sagen, at Københavns Kommune ikke har meddelt påbud til klageren, således som det forudses i forudsætningsskrivelsen. Energistyrelsen vil derfor ikke kunne behandle en ansøgning om dispensation fra klageren fra et forbud efter forudsætningsskrivelsen, idet styrelsen ikke kan dispensere fra et påbud, som ikke er meddelt.

Energiklagenævnets afgørelse

Københavns Kommunes afgørelse af 22. februar 2002 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling.

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 11 af 12

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmemforsyning og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Rådgivende Ingeniører Birch & Krogboe A/S, Virum, Københavns Kommune, og Energistyrelsen.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

29. juni 2004

J.nr.: 21-28

Eksp.nr.: 15100

SPR

Side 12 af 12

/ Søren Præstholm
Fuldmægtig